

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของวิจัยเพื่อศึกษาความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์ และศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยองค์การ ลักษณะงาน กับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ อย่างน้อย 1 ปี ได้จากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการ จำนวน 406 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามปัจจัยองค์การ แบบสอบถามลักษณะงาน และแบบสอบถามความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และตรวจสอบความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .90, .93 และ .91 ตามลำดับ

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์ ใช้ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมด 6 สัปดาห์ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 406 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 96.67 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window Version 11 โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) ค่าสัมประสิทธิ์การจรรยา (Contingency Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

1. ความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.30$)
2. ระยะเวลาในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกว่าความมั่นคงในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($C = .215$, $\chi^2=19.716$) รายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกว่าความมั่นคงในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($C = .229$, $\chi^2= 2.453$) ส่วนระดับการศึกษาและสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

3. ปัจจัยองค์การ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .56$)

4. ลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .38$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยองค์การ ลักษณะงาน และความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์ ผลการวิจัยแยกอภิปรายตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ความมั่นคงในการทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า ความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) (ตารางที่ 3) โดยด้านงานและด้านจิตใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการรู้สึกว่่างานที่ทำในโรงพยาบาลศูนย์มีความมั่นคงในการทำงานปานกลางเนื่องจาก การปฏิรูประบบราชการ มีการกำหนดปรับอัตราค่าจ้าง การยุบเลิกอัตราเกษียณ โครงการเกษียณก่อนอายุราชการ และยังมี การปฏิรูประบบสุขภาพทำให้โรงพยาบาลเกิดการเปลี่ยนแปลง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2543) ทำให้พยาบาลรู้สึกความไม่มั่นใจในสถานภาพของตนและภาระงานที่จะเกิดขึ้นเมื่อโรงพยาบาลได้ปรับเปลี่ยนไป ทั้งในตำแหน่งหน้าที่การงาน สถานภาพของข้าราชการ และการบรรจุและแต่งตั้ง รวมทั้งเกณฑ์การประเมินขั้นเงินเดือน โดยมีการนำระบบการพัฒนาคคุณภาพการบริการมาใช้ในการบริหารจัดการในโรงพยาบาล ซึ่งส่งผลกระทบที่พยาบาลปฏิบัติอยู่ โดยมีการประเมินคุณภาพงานแบบใหม่ ทำให้พยาบาลเกิดความไม่มั่นใจในความมั่นคงในการทำงานว่าจะเหมือนก่อนการปฏิรูปสุขภาพ ดังนั้นผลการวิจัยจึงพบว่าความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของ อุษณีย์ เหมแหวน (2543) ที่พบว่า มีระดับความมั่นคงในการทำงานปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและรายข้อพบว่า ความมั่นคงในการทำงานในด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) (ตารางที่ 6) เมื่อพิจารณาตามรายข้อพบว่า พร้อมจะเปลี่ยนงานทันทีถ้ามีโอกาสได้รับเงินเดือนมากกว่าในขณะนี้ ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.36$) (ตารางที่ 6) และผลตอบแทนที่ได้รับเหมาะสมกับปริมาณงานที่ปฏิบัติอยู่ ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.56$) (ตารางที่ 6) อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการรู้สึกว่่าเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ได้รับยังไม่ค่อยเพียงพอกับค่าใช้จ่ายใน

ปัจจุบัน และปริมาณงานที่ทำมีมากกว่าปริมาณเงินเดือนที่ได้ เนื่องจากรายได้และผลตอบแทนที่พยาบาลได้รับจากโรงพยาบาลมีข้อจำกัดในงบประมาณของโรงพยาบาล นอกจากนั้นจากภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพในปัจจุบันที่สูง (ปัทมาภรณ์ สรรพชัยพงศ์, 2545: 96) การปรับรูปแบบโครงสร้าง ลดขนาดองค์กรและลดจำนวนข้าราชการ ทำให้ปริมาณพยาบาลในโรงพยาบาลลดลง แต่ปริมาณงานมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น จากการปฏิรูประบบสุขภาพซึ่งส่งผลให้จำนวนประชาชนมารับบริการมากขึ้นและมีความต้องการคุณภาพในบริการสุขภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญจันทร์ วงศ์สุนทรรัตน์ (2540) พยาบาลในโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข คิดลาออกเพราะไม่พอใจ งานที่หนักเกินไปและเงินเดือนน้อยเมื่อเทียบกับวิชาชีพอื่น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยองค์การ ลักษณะงาน กับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาในการทำงาน รายได้ กับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระยะเวลาในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05 ($C = .215$, $\chi^2 = 19.716$) (ตารางที่ 19) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ซึ่งอธิบายได้ว่าพยาบาลประจำการที่ทำงานในระยะเวลาต่างๆ มีความชำนาญในงานมากขึ้น จึงมีโอกาสได้รับการเลื่อนขั้นในตำแหน่งที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความพอใจในการทำงาน ตั้งใจในการทำงาน ทำให้รู้สึกความมั่นคงในการทำงาน ไม่คิดจะลาออก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุชาดา หลวงศักดิ์ (2545) ที่พบว่าระยะเวลาในการทำงานมีอิทธิพลต่อคงอยู่ในอาชีพพยาบาลประจำการ และน้องนุช ภูมิสนธิ์ (2539) ที่พบว่าระยะเวลาในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจจะลาออกจางานของพยาบาล ดังนั้นระยะเวลาในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศูนย์ สอดคล้องกับการศึกษาของสายทิพย์ วงศ์สังข์สะ (2540) ที่พบว่า ระยะเวลาในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงานเช่นกัน

ในส่วนรายได้มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์ ($C = .229$ และ $\chi^2 = 22.453$) (ตารางที่ 19) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการคำนึงถึงรายได้และค่าตอบแทนในงานที่ทำ เนื่องจากลักษณะงานของพยาบาลต้องใช้ความรับผิดชอบต่องานที่ปฏิบัติสูงและภาระงานที่มากกว่างานในอาชีพอื่น หากพยาบาลรู้สึกว่ารายได้ที่รับจากการทำงานไม่เหมาะสมกับที่ค่าใช้จ่าย

ในการดำเนินชีวิตและเมื่อเกษียณจากงานไป อาจทำให้พยาบาลต้องการเปลี่ยนงานและลาออก เพื่อหาความมั่นคงในชีวิตโดยทำงานในอาชีพอื่น สอดคล้องกับการศึกษาของอุษณีย์ เหมแหวน (2543) ที่พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงาน

ในส่วนระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี ทำให้ระดับการศึกษาอยู่ในระดับเดียวกัน มีส่วนน้อยที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ทำให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ และศักยภาพในการทำงานอยู่ในระดับไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกับจากการศึกษาของสมสุข ดิลกสกุลชัย (2534) ที่พบว่าพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับที่แตกต่างกันมีเจตคติและความพึงพอใจในการทำงานที่แตกต่างกัน เมื่อมีความพึงพอใจในงาน ทำให้มีความตั้งใจในการทำงาน ไม่คิดลาออก หรือเปลี่ยนงาน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ มีจำนวนพยาบาลที่จบปริญญาโท เพียงร้อยละ 6.20 และปริญญาเอกเพียงร้อยละ .20 เท่านั้น ส่วนปริญญาตรี มีร้อยละ 93.60 ดังนั้นระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์ความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการศึกษาของอุษณีย์ เหมแหวน(2543) ที่พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงาน

ในส่วนสถานภาพสมรส พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 อธิบายได้ว่า ในการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคลนั้น จะมีความสมดุลกับบทบาทชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งมีปัจจัยการสนับสนุนทางสังคมมาเกี่ยวข้อง คือได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่ พี่น้อง สามี เพื่อน และการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน ซึ่งช่วยปรับสมดุลในการดำเนินชีวิต (ฟาริดา อิบราฮิม, 2543: 79) แม้ว่าพยาบาลที่แต่งงานมีความรับผิดชอบมากขึ้นมีภาระงานมากขึ้น ทั้งงานในหน้าที่และงานดูแลครอบครัว หากได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนในทางงานและจิตใจจากครอบครัว ส่งผลให้มีความสุขในการทำงาน ทำให้มีสามารถทุ่มเทในกับงานเต็มที่ ไม่ต่างกับพยาบาลที่เป็นโสดที่มีครอบครัวพี่น้องในการดูแลสนับสนุนช่วยเหลือ ทำให้พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันไม่มีความสัมพันธ์ความมั่นคงในการทำงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ศิริพร อรุณสิงคะ (2544) ที่พบว่า สถานภาพสมรสของพนักงานธนาคารมี ความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลต่อความมั่นคงในการทำงาน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์และลักษณะงานกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลศูนย์

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ($r = .56$) (ตารางที่ 20) เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 แสดงว่าปัจจัยองค์การมีที่มีการเปลี่ยนแปลงมีผลต่อความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการ อธิบายได้ว่าการปฏิรูประบบบริการสุขภาพส่งผลต่อการบริหารจัดการภายในโรงพยาบาล มีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหาร มีการเอาการพัฒนาบริการระบบคุณภาพมาใช้ โดยมีการนำแนวทางบริหารจัดการและนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในโรงพยาบาล มีปรับเปลี่ยนบริหารงาน บริหารทรัพยากรบุคคล และบริหารงบประมาณใหม่ทั้งหมดโดยมีเป้าหมายเพื่อทำให้เกิดการเพิ่มการพัฒนาศักยภาพการทำงาน และจากกระแสความต้องการระบบคุณภาพการบริการพยาบาลทั้งภาครัฐและประชาชน ส่งผลให้พยาบาลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโรงพยาบาลย่อมได้ผลกระทบจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงด้วย ทำให้พยาบาลต้องการทราบว่าโรงพยาบาลมีทิศทางในการดำเนินงานเปลี่ยนแปลงส่งผลต่อความอยู่รอดของโรงพยาบาลและบุคลากรอย่างไร ซึ่งอาจมีผลต่อความรู้สึกในการทำงานของพยาบาลในโรงพยาบาล สอดคล้องกับการศึกษาของ Chet Ratchadapunnathikul (2002) ที่พบว่าปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงานของบุคลากรในองค์การ

พิจารณารายด้าน พบว่า ด้านสภาพเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .50$) (ตารางที่ 20) โดยพิจารณารายข้อพบว่า อัตราค่าจ้างคนของโรงพยาบาลไม่ส่งผลกระทบต่อบุคลากรในหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 2.83$) อธิบายได้ว่าจากนโยบายการ ปฏิรูประบบสุขภาพโดยเฉพาะโครงการ 30 บาท ทำให้ประชาชนหันมาใช้บริการโรงพยาบาลรัฐมากขึ้น ทำให้โรงพยาบาลมีภาระงานมากขึ้น แต่มีข้อจำกัดในงบประมาณที่มีอยู่ (วิโรจน์ ตั้งเสถียร และ จงกลณี เลิศเสถียรธำรง, 2541: 1) ทำให้โรงพยาบาลต้องมีการบริหารจัดการโดยมีการยุบและรวมหน่วยงาน การจัดอัตราค่าจ้างบุคลากรในหน่วยงาน เหมาะกับงบประมาณที่มีจำกัด ส่งผลกระทบต่อพยาบาลประจำการที่เป็นบุคลากรส่วนใหญ่ในโรงพยาบาล ในเรื่องเงินเดือน ลดการให้ทุนในการศึกษาต่อและการฝึกอบรมส่งผลทำให้พยาบาลเกิดความท้อแท้ในการทำงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ วิกรม อิศวกุล (2541) พบว่าการรับรู้สภาพเศรษฐกิจและสังคม มีความสัมพันธ์กับความมั่นคงในการทำงาน

จากผลการศึกษาพบว่าลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความมั่นคงในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($r = .38$) (ตารางที่ 20) เป็นไปตามสมมติฐานข้อ

ที่ 5 อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการรู้สึกว่าคุณลักษณะงานของพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์ ในยุค การปฏิรูประบบบริการสุขภาพ และสถานการณ์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของระบบสุขภาพไทย ทำให้งานที่ปฏิบัติต้องอาศัยทักษะและความชำนาญเฉพาะทางและมีความรับผิดชอบในภาระงาน มากขึ้น ซึ่งทำให้พยาบาลต้องมีความรู้เทคนิคและใช้เครื่องมือเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริการและสอดคล้องกับนโยบายโรงพยาบาลได้ (วรลักษณ์ มุกดีมณี, 2544) ทำให้รู้สึกว่างานที่ทำมีคุณค่า งานที่มีความรับผิดชอบสูง ทุ่มเทในการทำงาน ความสุขในการทำงาน ไม่อยากลาออก อยากทำงานนาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา Noris และ Diane (1998) พบว่า ลักษณะงานของพยาบาลประจำการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในด้านความ มั่นคงในการทำงาน

เมื่อพิจารณารายด้านความหลากหลายของทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) (ตารางที่ 17) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในรายการได้รับการอบรมภายในหน่วยงาน เพื่อพัฒนาความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.98$) (ตารางที่ 17) อธิบายได้ว่า พยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์รู้สึกว่าคุณลักษณะงานของพยาบาลใน ระดับตติยภูมิของกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งให้บริการผู้ป่วยที่มีความผิดปกติในหลายระบบที่มี ความรุนแรงและซับซ้อนมากกว่าการให้บริการผู้ป่วยในโรงพยาบาลในระดับอื่นๆ และยังคง รับผิดชอบรับรักษาผู้ป่วยส่งต่อมาจากโรงพยาบาลในเขตรับผิดชอบในระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทำให้ลักษณะงานของพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์เป็นงานต้องอาศัยพยาบาลที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญชำนาญเฉพาะทางในโรคมากขึ้นทำให้พยาบาลรู้สึกว่าคุณลักษณะงานต้องได้รับการอบรมเพื่อให้มีความ รู้เฉพาะในด้านพยาบาลในหน่วยงานที่ปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่ได้ความรู้ที่มี เพื่อให้เกิดความมั่นใจใน การดูแลพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย หากพยาบาลมีความรู้ความชำนาญใน การปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้น ย่อมทำให้พยาบาลรู้สึกว่าคุณลักษณะงานมีความสำคัญในหน่วยงานนั้น มี ความสุขในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิกรม อิศวกุล (2540) ที่พบว่า ความสำคัญ ของตนในองค์การมีอิทธิพลต่อความรู้สึกมั่นคงในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เพื่อเป็นการส่งเสริมและให้พยาบาลประจำการรู้สึกมีความมั่นคงในการทำงาน หน่วยงาน ควรพิจารณา ความรู้สึกมั่นคงในการทำงานของพยาบาลในด้านเศรษฐกิจที่ควรส่งเสริม ให้มีระดับที่สูงขึ้น โดยให้ความสำคัญในเรื่องการจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับพยาบาลและ ครอบครัว ทำให้พยาบาลรู้สึกว่าคุณลักษณะงานได้รับผลตอบแทนเหมาะสมกับการที่ทุ่มเทในการทำงาน และใน

การพิจารณาความดีความชอบมีขั้นตอนที่มาตราฐานชัดเจนและตรวจสอบได้ ทำให้พยาบาลรู้สึกได้รับการพิจารณาประเมินผลงานตามปริมาณงานและศักยภาพอย่างเหมาะสมและยุติธรรม

1.2 โรงพยาบาลควรชี้แจงนโยบายและทิศทางในการดำเนินงานในการเปลี่ยนแปลงภายในโรงพยาบาลที่มีผลกระทบต่อโรงพยาบาลที่ชัดเจนและรวดเร็ว ทำให้พยาบาลทราบว่าสภาพเศรษฐกิจและสังคมของโรงพยาบาลเป็นอย่างไร ซึ่งทำให้พยาบาลทราบว่าสถานการณ์ของโรงพยาบาลและทิศทางในการดำเนินการ และส่งผลกระทบต่ออย่างไรกับพยาบาล ทำให้พยาบาลสามารถวางแผนในการปฏิบัติงานได้ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อความมั่นคงในการทำงานของพยาบาล

1.3 โรงพยาบาลมีการส่งเสริมการอบรมความรู้ในหน่วยงานเพื่อพัฒนาความชำนาญเฉพาะในการปฏิบัติงานแก่พยาบาล โดยจัดหน่วยงานรับผิดชอบในการอบรมทำให้พยาบาลรู้สึกว่าลักษณะงานมีทักษะเฉพาะที่เพิ่มมากขึ้นสามารถที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานนั้นได้ดี นอกจากนี้ควรมีการพัฒนาเผยแพร่ความรู้ และจัดหาทุนในงานวิจัยแก่พยาบาลประจำการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการในเชิงลึกที่ตรงความเป็นจริง อาจเก็บข้อมูลโดยการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ

2.2 การศึกษาถึงความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการเปรียบเทียบกับของรัฐกับเอกชน และ โรงพยาบาลศูนย์กับชุมชน

2.3 ควรมีศึกษาปัจจัยองค์การที่มีอิทธิพลต่อความมั่นคงในการทำงานของพยาบาลประจำการ เช่น ความยุติธรรมในองค์การ เป็นต้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย